

1 januari

Weer een nieuw jaar!

Lezen: Exodus 33:12-17

En hij zeide tot Hem: Indien Gij zelf niet medegaat, doe ons van hier niet optrekken (vers 15).

De Israëlieten konden het God niet kwalijk nemen dat Hij niet verder met hun wilde optrekken, want ze hadden Hem getart door een afgodsbeeld te maken. Maar wat zal er nu met hen gebeuren? Ze zullen zonder Hem nog niet eens één dag kunnen overleven in de woestijn...

Nu we aan het begin van een nieuw jaar staan, bevinden we ons in dezelfde situatie als de Israëlieten toen. Ook wij staan onzeker voor de grote, onbekende toekomst. We weten dat we dit nieuwe jaar niet alléén kunnen beginnen en dat we in het jaar dat voorbij ging vaak ontrouw en zondig waren. We staan, net zoals Mozes, met lege handen voor God. Op geen enkele prestatie die we behaald hebben, kunnen we een beroep doen. Niemand van ons kan zeggen dat God wel met hem mee móét gaan.

Toch weet Mozes één ding heel zeker en dat kunnen we van hem leren: God heeft ons lief. Hij is ons goedgezind. Daarom kunnen we het nieuwe jaar wel met vertrouwen tegemoet gaan, want we weten zeker dat de Here meegaat met iedereen die op Hem vertrouwt.

Op deze eerste dag van het nieuwe jaar, een dag vol goede voornemens, nodig ik je uit om dit jaar niet weer je eigen weg te gaan, maar om met elke stap die je zet achter God aan te lopen, in afhankelijkheid van Hem. Neem nú de beslissing om dit nieuwe jaar slechts tot zijn eer te leven!

Here, het komende jaar vertrouw ik alleen op U.

De Here heeft ons lief. Daarom mogen we Hem vragen of Hij het komende jaar met ons mee wil gaan.

2 januari

Uit het stof van de aardbodem

Lezen: Genesis 2:4b-7

Toen formeerde de HERE God de mens van stof uit de aardbodem... (vers 7).

Op deze tweede dag van het nieuwe jaar gaan we ver terug in de geschiedenis. Eeuwen terug, tot waar alles begonnen is.

De geschiedenis van de mens begint daar waar God de eerste mens gemaakt heeft uit het stof van de aarde en hem Adam noemde. Deze naam betekent: rode grond. Iedere keer als Adam zijn naam hoort, moet hij bedenken dat er een onlosmakelijk verband bestaat tussen hem en de rest van Gods schepping.

Ditzelfde geldt eeuwen later ook nog voor jou. Deze geschiedenis herinnert je eraan dat jij ook geschapen bent, net als Adam, en dus een schepsel van God bent. En geen schepsel is ooit zo belangrijk als Degene die hem geschapen heeft. Al ben je dus nog zo invloedrijk, je blijft een nietig mensje, geschapen door de Almachtige.

Toch ben je, net als Adam, deel van Gods schepping. Je toekomst is onlosmakelijk verbonden met de bodem waaruit je genomen bent. Daarom ben je ook verantwoordelijk voor de aarde, die God jouw als woonplaats heeft gegeven.

Here, wilt U mij bewaren voor zelfoverschatting.

Ook al worden we heel belangrijk, we blijven altijd
schepselen van de Here.

3 januari

Geschapen met een roeping

Lezen: Genesis 1:26-31

En God zeide: Laat Ons mensen maken naar ons beeld, als onze gelijkenis, opdat zij heersen... (vers 26).

Al is de mens deel van de schepping, zoals we gisteren zagen, hij is toch ook helemaal anders dan de rest van de schepping. Want van alles wat God gemaakt heeft, heeft Hij alleen *de mens* geschapen naar zijn eigen beeld. God heeft dit zo gedaan omdat Hij al vanaf het begin een taak voor de mens in gedachten heeft: Hij moet Gods vertegenwoordiger zijn op aarde. Dit bedoelt de Bijbel te zeggen als er staat dat de mens geschapen is naar Gods beeld.

Niemand weet precies welke eigenschappen God in ons heeft gelegd om zijn beeld dragers te mogen heten. Is het omdat we een onsterfelijke ziel hebben? Is het omdat we onderscheid kunnen maken tussen goed en kwaad? Is het misschien omdat alleen wij geschapen zijn met verstandelijke vermogens en logisch kunnen redeneren? Of is het omdat alleen de mens het voorrecht geniet om Hem te kunnen dienen en eren?

We kunnen onmogelijk zeggen welke antwoorden kloppen, misschien zijn ze allemaal wel goed. Misschien is het ook helemaal niet belangrijk. Misschien is het voor ons genoeg om te weten dat God iets van zichzelf in ons heeft gelegd. Om die reden kunnen we Hem vertegenwoordigen op aarde.

Wat is het een voorrecht, Here, dat we uw ambassadeur en beelddrager mogen zijn!

God heeft iets van zichzelf in jou gelegd.

4 januari

Er moet wat gedaan worden!

Lezen: Genesis 2:8-15

En de HERE God nam de mens en plaatste hem in de hof van Eden om die te bewerken en te bewaren (vers 15).

Als God zijn prachtige schepping voltooid heeft, geeft Hij haar zonder meer over aan de mens. Deze moet er verder voor zorgen en haar bewerken.

Door deze 'cultuuropdracht' aan de mens te geven maakt God van de mens een arbeider. Daarom ervaren we zoveel voldoening en bevrediging als iets ons goed gelukt is. We zijn, als het erop aankomt, werknemers. Veel mensen denken dat de last die God ons op de schouders heeft gelegd, zwaar is. Maar dit is niet waar! Het is een voorrecht om het werk van God te mogen voortzetten, want we zijn Gods medewerkers als we met ons dagelijks werk bezig zijn.

Daarom is het ook heel belangrijk hóe we ons werk doen. De manier waarop we elke dag bezig zijn zegt veel over onszelf. We moeten ons werk zó doen dat het tot eer van God is. We mogen in ons werk ook nooit afbreken wat God begonnen is. Als we zijn schepping uitbuiten of vernielen zijn we ontrouw aan onze cultuuropdracht.

Here, wilt U mij helpen om de taak die U mij op de schouders legt, zo getrouw mogelijk uit te voeren.

**Als je aan het werk bent, beantwoord je aan het doel
waarvoor je bent geschapen.**

5 januari

De mens faalt

Lezen: Genesis 2:15-17

Van alle bomen in de hof moogt gij vrij eten, maar van de boom der kennis van goed en kwaad, daarvan zult gij niet eten, want ten dage, dat gij daarvan eet, zult gij voorzeker sterven (vers 16-17).

De eerste bladzijden van de Bijbel schetsen ons een idyllisch plaatje. In de tuin van Eden was alles mooi en goed. Niemand zal het je kwalijk nemen als je het moeilijk vindt om dit plaatje te verzoenen met de harde werkelijkheid waarmee we elke dag te maken hebben - het verschil is ook zó groot. Ergens moet iets goed mis gegaan zijn...

Ja, in de tuin van Eden is het al fout gegaan. God heeft de mens één beperking opgelegd. Hij mocht van alles genieten, zo veel hij wilde. Maar er was één boom waarvan hij niet mocht eten. Zo wilde God hem op de proef stellen. De mens kon kiezen om God te gehoorzamen en voor altijd gelukkig in het paradijs te wonen, of hij kon kiezen om ongehoorzaam aan God te zijn. Wat zou hij kiezen?

We weten allemaal wat er gebeurd is. De mens keert zich tegen God. Hij kiest verkeerd en brengt verschrikkelijke ellende over zichzelf en zijn nageslacht. Maar God kon dit toch voorkomen hebben, hoor je mensen vaak uitroepen. Zo probeert men de blaam van de verkeerde keuze van de mens op God te leggen. Nee, de mens heeft zelf gekozen! Hij kón ervoor kiezen om niet te zondigen, maar heeft dat niet gedaan. Zo is de mens een zondaar geworden.

Here, opnieuw besef ik hoe diep de zonde in mij verankerd ligt en hoe hard ik uw vergeving nodig heb.

Eén verkeerde keus heeft van de mens een zondaar gemaakt.

6 januari

Is dit rechtvaardig?

Lezen: Psalm 14:1-3

Allen zijn zij afgeweken, tezamen ontaard; er is niemand die goed doet, zelfs niet één (vers 3).

Adam en Eva maakten dus een verkeerde keus. En daarmee kwam de zonde de wereld binnen. Vanaf die tijd wordt elk volgende geslacht in zonde ontvangen en geboren en tiert de zonde al weliger voort.

Maar is dit wel rechtvaardig, zul je je misschien afvragen. Adam en Eva zijn de fout in gegaan. Het was toch zeker hun verdiende loon, dat God hun uit de tuin van Eden wegjoeg. Maar kon het daar niet bij blijven? Waarom rekent de Here ons dit vandaag nog aan?

Iemand die zoiets vraagt, weet beslist nog niet hoe ontzettend besmettelijk de zonde is. Erger dan de meest besmettelijke ziekte. Niemand van ons is onschuldig. De psalmdichter merkt terecht op dat we de verkeerde keuze van Adam en Eva elke dag weer herhalen, wel duizend maal - vaak zonder dat we het zelf weten. Nee, het zal ons niet verder helpen wanneer we de schuld op Adam en Eva, of wie dan ook, afschuiven. We zijn zelf medeverantwoordelijk voor het feit dat het kwaad steeds verder voortwoekert!

Here, wat ben ook ik totaal verdorven, tot in mijn diepste wezen!

We kunnen God er niet de schuld van geven dat de zonde de wereld is binnengekomen, aangezien wijzelf de verkeerde keus van Adam en Eva nog elke dag herhalen.

7 januari

Geliefde van God

Lezen: Romeinen 3:9-20

...en de hele wereld strafwaardig worde voor God (vers 19b).

De zonde maakt alles stuk. Zij verstoort alle goede verhoudingen, zelfs onze verhouding met God. Vanaf het moment dat we de weg van de zonde zijn opgegaan, heeft deze weg ons steeds verder van de Here verwijderd. We bleven kiezen tegen God. Terwijl God ons juist echt liefheeft en ons het allerbeste wil geven! Misschien moest God zich die moeite daar in de tuin van Eden maar bespaard hebben en de mens weggevaagd hebben van de aardbodem. Hij had toch het recht om dat te doen!

Maar God deed het niet. Waarom niet? Je kunt het geloven of niet, maar Hij hield te veel van de mens die Hij gemaakt had. Zó anders, zo groot is de liefde van God voor ons! Juist omdat zijn liefde zo groot is, blijft Hij ons vergeven. Daarom en alleen daarom kon de mens na de ramp die in de hof van Eden plaatsvond, blijven voortbestaan. God had de mens te lief om hem uit zijn hand te laten vallen. Hij heeft de hand van zijn opstandige schepsel vastgehouden.

Ook vandaag nog wil Hij jouw hand vasthouden. Misschien heb je in het verleden al vaak geprobeerd je los te rukken uit de greep van de Here. Maar Hij heeft je té lief om je los te laten. Als dat niet zo was, was je allang verloren gegaan.

Dank U wel Here, dat U ons niet zonder meer aan de satan hebt overgeleverd.

God heeft ons té lief om ons aan ons eigen lot over te laten.

8 januari

De mens is heel kwetsbaar

Lezen: 2 Korintiërs 4:7-15

Maar wij hebben deze schat in aarden vaten... (vers 7a).

Niemand van ons zou uit vrije wil graag een aarden vat zijn. Daarvoor zijn die echt te kwetsbaar. Na een klein duwtje ligt zo'n vat al aan scherven. Maar zo ziet nu juist ons menselijke bestaan eruit. Hoe vaak gebeurt het niet dat iemand het ene moment nog rustig en tevreden leeft, zonder veel problemen, en het andere ogenblik op de 'intensive care' ligt of naast het graf van een geliefde staat. Dan is hij gebroken... Is zo'n leven ooit de moeite waard? Heeft het zin om zo'n aarden vat te zijn? Paulus zelf heeft het bitter moeilijk gehad. Maar al vergelijkt hij ons bestaan met een aarden vat, hij weet het antwoord op bovengestelde vraag... Hij zegt dat, alhoewel hij het vaak heel moeilijk heeft gehad, de Here hem nooit in de steek heeft gelaten. Want hoe gebroken en ingewikkeld ons leven ook mag zijn, het blijft kostbaar voor de Here. Daarom zorgt Hij in alle omstandigheden voor zijn kinderen. Hij acht ons broze bestaan zo hoog dat Hij het evangelie aan ons heeft toevertrouwd.

Dit vaste vertrouwen en het zekere weten dat we eens de onsterfelijke heerlijkheid zullen beërven, helpt ons om ons broze bestaan met een glimlach voort te zetten.

Here, wilt U mijn hand stijf vasthouden!

In ons broze bestaan weten we dat God zijn kinderen nooit in de steek zal laten.

9 januari

De mens moet sterven

Lezen: Prediker 3:18-22

Alles gaat naar één plaats, alles is geworden uit stof, en alles keert weder tot stof (vers 20).

Als je het boek Prediker snel doorleest, voel je je er misschien niet helemaal lekker bij, ook al ben je de grootste optimist. Kan de Prediker wel gelijk hebben als hij beweert dat niets zin heeft? Heeft dan niets onder de zon enig nut? Is dat de boodschap die de Bijbel aan ons wil overdragen?

Natuurlijk niet. En dit is ook niet wat de Prediker wil zeggen. Hij schrijft immers dat er uiteindelijk toch één ding is wat het leven de moeite waard maakt en dat is: God dienen en volgens zijn wil leven.

Ik vrees dat je in één opzicht de Prediker wel goed hebt begrepen: Zoals de mens eens uit het stof genomen is, zal hij ook tot stof weerkeren en weer deel van de aarde worden. Ons leven gaat snel voorbij, daarna keren we weer tot stof. Gelukkig is dit niet het enige wat de Bijbel over het leven van de gelovige zegt. De Bijbel vertelt ons ook dat er na dit leven een heerlijke erfenis ligt te wachten voor Gods kinderen: het eeuwige leven. Al zullen onze lichamen weerkeren tot de aarde, we weten dat we zullen opstaan en léven! Dan zullen we altijd bij God zijn.

Dank U wel Here, voor het eeuwige leven!

Ook al sterven we op aarde, we zullen eeuwig leven bij
God.

10 januari

De kroon van de schepping

Lezen: Psalm 8

Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond (vers 6).

Laten we nu eerst het ziekelijke beeld dat de Prediker ons van het leven heeft getekend, even loslaten en luisteren naar wat de psalmdichter ervan zegt. Hij benadert de zaak van een heel andere kant.

Hij is in deze psalm bezig de natuur, die de Here gemaakt heeft, te bewonderen: Het is alsof alles om hem heen de lof van de Here bezingt - zelfs kinderen en zuigelingen. Alles wat de Here gemaakt heeft is geweldig!

Maar dan schiet een verbijsterende gedachte door zijn hoofd; hij beseft opeens dat het een geweldig voorrecht is dat God deze schitterende schepping, met alles erop en eraan, toevertrouwd heeft aan de mens. Wat een prachtige aarde heeft de Here aan ons gegeven om op te wonen! Een leefwereld met oneindig veel mogelijkheden om te ontginnen.

Wat de dichter vooral sprakeloos maakt is het feit dat God ons niet aan ons lot heeft overgelaten. Nee, Hij zorgt steeds elke dag voor ons állemaal. Hij heeft ons een unieke plaats in zijn schepping gegeven. We zijn bijna goddelijk - zó belangrijk zijn we voor God. Hij maakt ons - ook jÓu - de kroon van zijn schepping.

Hoor je het? Jij bent de kroon van Gods schepping!

Here, de gedachte aan alle voorrechten die U mij geeft, overwelddigt me.

Je bent heel belangrijk in de ogen van de Here!